

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Пловдив, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев
Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
като разгледа докладваното от Христо В. Симитчиев Въззивно гражданско дело № 20235000500219 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба вх.№1063/15.03.2023г. от К.***** (К.*****) против Решение № 64 от 20.02.2023 г. на Окръжен съд - С. постановено по гр.д. № 345/2020 г., с което съдът:

„ОТХВЪРЛЯ предявените от К.***** гр.П., бул. “С.П. №**“, ет.* срещу С. С. У., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Ч., ул. „Н.Ч.“, №* искове с правно основание чл.153,ал.2 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на Държавата на имущество, собственост на ответника С. С. У., на обща стойност от 288 169,91 лева, както следва:

- на основание чл.142, ал.2, т.1, във вр. с чл.141 от ЗПКОНПИ сумата от 62 770 лева, от която:*

- сумата в размер на 900 лева, представляващи равностойността на налични дружествени дялове от капитала на „П.“ ООД, с ЕИК *****, собственост на С. С. У.;

- сумата в размер на 80 лева, представляващи равностойността на наличните дружествени дялове от капитала на „А.“ ООД, с ЕИК *****, собственост на С. С. У.;

- сумата в размер на 55 000 лева, представляваща пазарната стойност на налично недвижимо

имущество (поземлен имот №*** с площ от 1200 кв.м. по плана на с.Б. от 1987г., ведно с застроената в имота триетажна масивна сграда върху площ от 400 кв.м., собственост на С. У.;

- **сумата в размер на 1 400 лева**, представляваща пазарната стойност на лек автомобил марка и модел „Ситроен Ксара“ с рег.№*****, собственост на С. С. У.;

- **сумата от 5 300 лева**, представляваща пазарната стойност на лек автомобил марка и мод „КИА Сийд 1.6 ЦРДИ“ с рег.№*****, собственост на С. С. У.,

- **на основание чл. 151 във вр. с чл.142,ал.2,т.1 във вр. с чл.141 от ЗПКОНПИ сумата от 225 399,91 лева, от която:**

- **сумата в размер на 3 963,00 лева**, представляваща вноски за погасяване по кредитна карта Visa Elektron Credit №***** в „О. **“ АД с титуляр С. С. У.;

- **сумата в размер на 1 092,30 лева**, представляваща вноски за погасяване по кредитна карта Visa Classik в „Б.П.Б.“ АД с титуляр С. С. У.;

- **сумата в размер на 6 983,35 лева**, представляваща платени задължения по кредитна карта титуляр С. С. У.;

- **сумата в размер на 556,77 лева**, представляваща платени задължения по кредитна карта с IBAN ***** в „Р. (Б.)“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- **сумата в размер на 18 994,67 лева**, представляваща направени вноски от проверяваното ли по разплащателна сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титул С. С. У.;

- **сумата в размер на 2 248,91 лева**, представляваща направени вноски от трети лица разплащателната сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титул С. С. У.;

- **сумата в размер на 6 036,00 лева**, представляваща направени вноски от проверяваното ли по разплащателната сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД титуляр С. С. У.;

- **сумата в размер на 252,00 лева**, представляваща направени вноски от трети лица по смет в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- **сумата в размер на 93 473,63 лева**, представляваща направени вноски от проверяваното ли по сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- **сумата в размер на 53 496,09 лева**, представляваща направени вноски от трети лица сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- **сумата в размер на 4000,00 лева**, представляваща направени вноски от проверяваното ли по срочен депозит №***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 10 510,00 лева, представляваща направени вноски от проверяваното ли по разплащателна сметка с №***** с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 12 945,87 лева, представляваща направени вноски от проверяваното ли по застрахователни полици в ЗАД „А. Б.“ и „И.Ж.“ АД с ползувател С. С. У.;

- сумата в размер на 8 411,01 лева, представляваща направени вноски от трето лице застрахователни полици в „Г. Б. Ж.“ ЕАД с ползувател С. С. У.;

**- сумата от 1 687,12 лева, представляваща погасителни вноски от проверяваното лице
сумата в размер от 749,19 лева, представляваща погасителни вноски от трето лице,
като неоснователни и недоказани.**

ОСЪЖДА К.***** гр.П., бул. “С.П. №**, ет.* да заплати С. С. У., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Ч., ул. „Н.Ч.“, №* **направените от нея съдебни разноси по делото в размер на 8104 лева, от които 1904 лева за експертизи и 6200 лева за адвокатско възнаграждение.**

ОСЪЖДА К.***** гр.П., бул. “С.П. №**, ет.* да заплати по сметка на Окръжен съд –С. държавна такса в размер на 11 526,80 лева. “

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение.

Оспорва извода на първоинстанционния съд, че не е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице, което надхвърля посочения в § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗПКОНПИ размер от 150 000 лв. за целия проверяван период.

Твърди се, че по делото е доказано значително несъответствие в по-голям размер с приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, възлизащо на 511 193,28 лв. /съгласно вариант I на експертизата - по въпросите поставени от К.*****/ и в размер на 227 283,90 лв. /съгласно вариант II на експертизата - по въпросите, поставени от ответника/.

Поддържа се, че съдът неправилно е кредитирал вариант II на съдебно-икономическа експертиза, изготвен съгласно поставените въпроси от ответника, в които като доход са отразени всички суми, по представените с отговора на исковата молба частни документи. Посочва се, че последните са оспорени от страна на К., по отношение на достоверна дата и съдържание, като е направено възражение, че същите са съставени за целите на защитата по делото.

Излагат се съображения, че съгласно установената последователна съдебна практика, на основание чл. 181, ал. 1 ГПК, посочената в оспорените документи дата е непротивопоставима на К.. Представените документи удостоверявали симулативни сделки, които са "склучени" с единствената цел привидно да създадат законен източник на приходи за ответника. Поддържа се, че страна в процеса, която не е участвала в съставянето на частен документ, може да оспорва датата на съставянето му, като последната следва да бъде

установена с други доказателствени средства. Доказателствената тежест е за лицето, което претендира изгодни за себе си правни последици от фактите, удостоверени или обективирани в частния документ. Твърди се, че по настоящото дело, такова доказване не е извършено от страна на ответника.

Твърди се, че по делото са ангажирани свидетелски показания за получени средства в брой, които са противоречиви, неконкретизирани и непълни относно точния размер и основанието за предоставяне на средства, не става ясно кой точно и на коя дата и на какво основание е получил средства, поради което въз основа на тях не може да се приеме точен размер на законоустановени доходи на ответника. Отделно от гореизложеното, свидетелите заявявали, че всички предоставени от тях средства, ответницата е влагала в закупуване на стока и материали, след което винаги им ги е връщала.

Твърди се, че съгласно представените документи, е отразена сума като доход от трети лица в общ размер на 90 990,18 лв., касаеща увеличение на доходите на ответника в проверявания период. В съдебно заседание на 18.01.2023 г., вещото лице е уточнило, че суми в такъв размер не са декларирани и не са постъпили по банковите сметки на ответника, а са взети предвид, съгласно представените с отговора на исковата молба и оспорени от К. писмени доказателства. Вещото лице заявило, че в началото на проверявания период, по банковите сметки не е била налична сума в размер на 50 680 лв., определена като начално салдо.

Възразява се, че съдът неправилно е възприел вариант II на съдебно-икономическа експертиза, в който предоставените средства на ответницата от трети лица са отразени като приход, без да е отразено връщането на средствата като разход.

Счита се, че неправилно са приети като доход суми в размер на 84 500,46 лв. „получени суми от ЕТ“, взети предвид от вещото лице, съгласно представени с отговора на исковата молба разходни касови ордери. Посочва се, че от допълнителното заключение на СИЕ е видно, че доказателства за средства в такъв размер не са установени в счетоводството на ЕТ и не са представени на вещото лице. Същевременно, резултат от такива плащания не е отразен в ГФО на дружеството и по-специално в отчета за паричните потоци и собствения капитал. Ответникът не е декларирал такива приходи пред данъчната администрация. Представените разходни касови ордери са подписани само от ответницата, същите не отговарят на изискванията на закона за счетоводството и са оспорени от К. по отношение на достоверна дата и съдържание. Представените доказателства противоречат и на свидетелските показания, тъй като всички свидетели сочат, че ответницата не е имала голяма печалба и че не е изкарвала достатъчно средства от бизнеса си.

Възразява се, че по делото няма имущество, за което да е формирана претенция за отнемане в полза на държавата, за което да е изтекла предвидената в чл. 152 ЗПКОНПИ десетгодишна давност. Според жалбоподателя, неправилно съдът е счел, че от размера на несъответствието следва да бъдат приспаднати сумите за 2008 г. - 13 006,39 лв. и за 2009 г. - 87 427,90 лв., поради изтекла давност. Излага съображения, че съгласно параграф 1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, „Значително несъответствие“ е онзи размер на несъответствието между

имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период, който в случая е от 07.09.2008 г., до 07.09.2018 г. Съгласно ЗПКОНПИ, проверката обхваща период от 10 години, като е необходимо да се установи съвкупността от приходите, разходите и имуществото на лицата за целия проверяван период, а не тяхното състояние в един определен момент, бил той началото на проверявания период, средата или неговия край. Размерът на несъответствието е остойностяване на тези съвкупности за десетгодишен период от време, а не негово моментно изражение. Именно поради това изискване на закона, според жалбоподателя е недопустимо игнорирането на движението на паричните средства при определяне размера на придобитото имущество, респ. размера на несъответствието.

Оспорва се извода на първоинстанционния съд, че суми, които не са налични към края на проверявания период, не са имущество, което подлежи на отнемане в полза на държавата. Посочва се, че съгласно легална дефиниция“ в § 1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ, "Имущество" е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него. Парите са имущество. В ЗПКОНПИ е предвидено, че на отнемане подлежи незаконно придобитото имущество, без значение дали е налично в патримониума на лицето. На основание чл. 142, чл. 147, чл.149 от закона се отнема наличното незаконно имущество. Всички останали хипотези - чл. 143, чл. 144, чл.145, чл. 151 от ЗПКОНПИ касаят отчуждено от лицето незаконно имущество, като основанието по чл. 151 от този закон се прилага, ако разпореждането не попада в някоя от другите хипотези.

В контекста на изложеното, според жалбоподателя, на отнемане в полза на Държавата подлежат и парични средства, които липсват /не са налични/ към края на проверявания период, респективно към момента на внасяне на исковата молба в съда.

Въз основа на изложеното, жалбоподателят моли да се отмени първоинстанционното решение и да постанови друго, с което да се уважат изцяло предявените срещу С. С. У. искове.

В жалбата е посочено, че първоинстанционното решение се обжалва и в частта за разностите. В тази връзка, са изложени съображения, че съгласно чл. 156, ал. 6 ЗПКОНПИ, когато ответникът по съответния иск за отнемане на имущество в полза на Държавата по този закон представи пред съда доказателства, които е могъл да представи с декларацията по чл. 136 ЗПКОНПИ за източниците на средства и основанията за придобиване на имуществото, и не са събрани по независещи от К. причини, съдът може да му възложи изцяло или отчасти разностите по делото, независимо от изхода по делото. Поддържа се, че разпоредбата на чл. 156, ал. 6 ЗПКОНПИ предвижда, че ответникът понася отговорността за разностите по делото, сторени от К., когато искът за отнемане на имущество в полза на държавата е отхвърлен, но причината за предявяването му е в поведението на ответника. Твърди се, че в конкретния случай, ответникът се е запознал с всички материали, събрани в хода на образуваната проверка и е уведомен, че може в едномесечен срок да направи възражения и да представи доказателства, съгласно чл. 138 от ЗПКОНПИ. Въпреки това, не са направени възражения или представени каквито и да било доказателства.

Въз основа на изложеното, жалбоподателят моли да се отмени решението и в частта за разноските, като бъде да осъдена ответната страна да заплати на К.***** направените по делото съдебни разноски в пълен размер.

В срок е подаден отговор по жалбата от ответника С. С. У., чрез адв.И., с който се оспорва същата като неоснователна, за което се излагат подробни и конкретни съображения. Считат се за неоснователни и възраженията на жалбоподателя срещу първоинстанционното решение, в частта му за разноските. Иска се да се потвърди първоинстанционното решение, като се присъдят на ответника сторените пред настоящата инстанция разноски.

След преценка на материалите по делото, направените от страните твърдения и възражения и развитите в жалбата доводи, в аспекта на чл.269 ГПК, Пловдивският апелативен съд намира следното:

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо. Предмет на делото са предявени от ищеца К. за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (К.*****), множество обективно кумулативно съединени искове с правно квалификация по чл.153, ал.1 и 2 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на имущество, собственост на ответника С. С. У., на обща стойност от **288 169,91 лева**, а поотделно, както следва:

- на основание чл.142, ал.2, т.1, във вр. с чл.141 от ЗПКОНПИ сумата от **62 770 лева**, от която:

- сумата в размер на 900 лева, представляващи равностойността на налични дружествени дялове от капитала на „П.“ ООД, с ЕИК *****, собственост на С. С. У.;

- сумата в размер на 80 лева, представляващи равностойността на наличните дружествени дялове от капитала на „А.“ ООД, с ЕИК *****, собственост на С. С. У.;

- сумата в размер на 55 000 лева, представляваща пазарната стойност на налично недвижимо имущество (поземлен имот №*** с площ от 1200 кв.м. по плана на с.Б. от 1987г., ведно със застроената в имота триетажна масивна сграда върху площ от 400 кв.м., собственост на С. С. У.;

- сумата в размер на 1 400 лева, представляваща пазарната стойност на лек автомобил марка и модел „Ситроен Ксара“ с рег.№*****, собственост на С. С. У.;

- сумата от 5 300 лева, представляваща пазарната стойност на лек автомобил марка и модел „КИА Сийд 1.6 ЦРДИ“ с рег.№*****, собственост на С. С. У.,

- на основание чл. 151, във вр. с чл.142,ал.2,т.1 във вр. с чл.141 от ЗПКОНПИ, сумата от **225 399,91 лева**, от която:

- сумата в размер на 3 963,00 лева, представляваща вноски за погасяване по кредитна карта Visa Elektron Credit №***** в „О.***“ АД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 1 092,30 лева, представляваща вноски за погасяване по кредитна карта Visa Classic в „Б.П.Б.“ АД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 6 983,35 лева, представляваща платени задължения по кредитна карта с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 556,77 лева, представляваща платени задължения по кредитна карта Р. с IBAN ***** в „Р. (Б.)“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 18 994,67 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по разплащателна сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д.***“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 2 248,91 лева, представляваща направени вноски от трети лица по разплащателната сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д.***“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 6 036,00 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по разплащателната сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д.***“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 252,00 лева, представляваща направени вноски от трети лица по сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д.***“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 93 473,63 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д.***“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 53 496,09 лева, представляваща направени вноски от трети лица по сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д.***“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 4000,00 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по срочен депозит №***** в „Б.Д.***“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 10 510,00 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по разплащателна сметка с №***** с IBAN ***** в „Б.Д.***“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 12 945,87 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по застрахователни полици в ЗАД „А. Б.“ и „И.Ж.“ АД с ползвател С. С. У.;

- сумата в размер на 8 411,01 лева, представляваща направени вноски от трето лице по застрахователни полици в „Г. Б. Ж.“ ЕАД с ползвател С. С. У.;

- сумата от 1 687,12 лева, представляваща погасителни вноски от проверяваното лице и сумата в размер от 749,19 лева, представляваща погасителни вноски от трето лице.

По делото не е спорно, а и се установява от представените с ИМ доказателства, че

срещу С. С. У. е образувано производство за установяване на незаконно придобито имущество от К.*****, въз основа на постъпило по реда на чл.110,ал.1 и 2 от ЗПКОНПИ Уведомление с вх.№ УВНП1034/28.08.2018г. от Районна прокуратура-Ч., с което уведомява К., че лицето С. С. У. с ЕГН ***** е привлечена в качеството на обвиняем с Постановление от 07.08.2018г. по Досъдебно производство №**/2017г. на РУ-Ч., пр.пр. №***/2017г. по описа на РП-Ч. за извършено престъпление по чл.310,ал.1 във вр. с чл.308,ал.1 във вр. с чл.26,ал.1 НК, за това, че на 23.02.2017г. в с.Б.,общ.Ч., в Цех за мартеници и сувенири при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл.93,т.1,б.“б“ НК-управител на „П.“ ООД с ЕИК *****, в кръга на службата си е съставила неистински официални документи: на 23.02.2017г. в Книга за инструктаж, в частта ѝ под №11 относно преминаване на 10.01.2017г. на инструктаж на П.А.Г., е придаден вид, че е подписан от П.А.Г. и в частта под № 19 относно преминаване на 10.01.2017г. на инструктаж на И.С.Б., е придаден вид, че е подписан от И.С.Б., с цел да бъде използван пред Дирекция „Инспекция по труда“ гр.С., както и на 23.02.2017г. в с.Б.,общ.Ч., в Цех за мартеници и сувенири, стопанисван от „П.“ ООД е съставила неистински официален документРазчетно-платежна ведомост за м.декември 2016г., в частта ѝ под № 19 относно получено трудово възнаграждение от лицето Я.Д.Д., на който е придаден вид, че е подписан от Я.Д.Д. с цел да бъде използван пред Дирекция „Инспекция по труда“ гр.С.. Престъплението, за което е привлечена като обвиняем С. У. е сред предвидените в чл.108,ал.1,т.22 от ЗПКОНПИ.

С Писмо с вх.№ ТД08ПЛ/УВ-17869/27.12.2018г. Районна прокуратура-Ч. е уведомила К., че с Постановление от 05.10.2018г. воденото срещу С. Събена У. досъдебното производство за престъпление по чл. .310,ал.1 във вр. с чл.308,ал.1 във вр. с чл.26,ал.1 НК е прекратено. С Определение № 3/04.01.2019г. Районен съд- Ч. е изменил посоченото Постановлението за прекратяване на наказателното производство от 05.10.2018г. на Районна прокуратура-Ч., в частта му относно основанието за прекратяване на ДП №**/2017г. по описа на РУ на МВР гр. Ч., като е приел, че прекратяването е на основание чл.243,ал.1,т.1 във вр. с чл.242,ал.1,пр.І във вр. с чл.24,ал.1,т.1 от НПК, а именно, поради липса на извършено престъпление, като определението е влязло в сила на 26.01.2019г.

С Протокол № ТД08ПЛ/УВ-13062/09.07.2018г. на директора на ТД –П. е образувана проверка за установяване значително несъответствие в имуществото на С. С. У., която обхваща периода от 07.09.2008г. до 07.09.2018г. С Решение на К.***** № 1456/10.07.2019г. срокът на проверката е удължен с шест месеца до 07.03.2020г. С Решение № 488/28.02.2020г. на К.***** е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, а с Решение № 1348/22.07.2020г. на К.***** е взето решение да се внесе искова молба в Окръжен съд – С. за отнемане на незаконно придобито имущество от С. С. У. с цена на иска 288 169,91 лева.

В Им се твърди, че към началната дата на проверката, ответницата е притежавала следното имущество: лек автомобил „Москвич 412“ с рег.№*****, придобит на 09.06.1997г.; лек автомобил „Опел Вектра“ с рег.№*****, придобит на 12.04.2005г.;

1/6 ид. част от недвижим имот къща с РЗП 160 кв.м. и двор от 259 кв.м., в с.Б., общ.Ч., придобит по наследство от баща й С.Б.У. и деклариран на 15.12.2011г.; началното салдо по банковите сметки е в размер на 9,68 лева по сметка с IBAN ***** в „У.Б.“ АД с титуляр С. У.; начално салдо в размер на 1,06 лева по сметка с IBAN ***** , открита на 17.06.2006г. в „Ц.***“ АД и начално салдо в размер на 69,86 лева по сметка №***** и IBAN ***** в „Б.Д.***“ ЕАД с титуляр С. С. У..

Твърди се също, че през периода на проверката, ответницата е придобила с нотариален акт за покупко-продажба №***, том*, рег. №****, дело № 116/29.07.2011г. недвижим имот, представляващ поземлен имот №***, с площ от 1200 кв.м. по плана на с.Б. от 1987г., ведно с построената в имота триетажна масивна сграда със застроена площ от 400 кв.м., отбелязана в кадастралния план като 2/3 МЖ-училище за сумата от 50 000 лева, с пазарна стойност 70 000 лева, лек автомобил „Ситроен Ксара“ с рег. №***** за сумата от 500 лева с пазарна стойност към момента на закупуването 3000 лева и лек автомобил „КИА Сийд 1,6 ЦРДИ“ с рег.№***** с договор за лизинг за сумата общо от 44634,12 лева.

Въз основа на установените от К.***** през проверявания период за ответницата доходи, приходи и източници на финансиране, както и обичайните й разходи и разходите й за издръжка, в ИМ се твърди, че е налице значително несъответствие между имуществото и нетния й доход по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ в размер на 520171,18 лв, което се явява предвидената в закона (чл.107, ал.1 и ал.2 ЗК.*****) материалноправна предпоставка за започване на производство за отнемане на незаконно придобито имущество.

Съгласно чл.107, ал.1 от ЗПКОНПИ, К. образува производство за отнемане на незаконно придобито имущество, когато може да се направи обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито. В ал.2 е предвидено, че обосновано предположение е налице, когато след проверка се установи значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице.

Легалната дефиниция за значително несъответствие по смисъла на този закон е дадена в §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, съгласно който "Значително несъответствие" е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период.

Съгласно §1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ, "Имущество" е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него.

Анализът на горесцитираната нормативна уредба сочи, че материалноправната предпоставка за започване на производство по отнемане на незаконно придобито имущество от К. е установяване на значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице, т.е. несъответствие между имуществото и нетния му доход, което надвишава 150 000 лв. за

целия проверяван период, въз основа на което, на основание презумпцията по чл.107, ал.2 ЗПКОНПИ, може да се направи обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито.

По настоящото дело, това се явява и първия основен спорен въпрос, а именно, дали е налице значително несъответствие между имуществото и нетния доход на проверяваното лице С. С. У. за периода, обхваната от проверката, от 07.09.2008г. до 07.09.2018г. Логично, релевантни за правилния отговор са подвъпросите в какво се състои наличното имущество на проверяваното лице, както и за размера нетния му доход пред този период.

В тази връзка, съдът съобрази, че с постановеното Тълкувателно решение 4/2021 от 18.05.2023 г. на ОСГТК на ВКС, по т.1 от същото, бе прието, че:

т.1 *„Не представляват „имущество“ по смисъла на §1 т.4 от ДР на ЗПКОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1 т.3 от ДР на ЗПКОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период.“*

т.2 *„Не подлежи на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество.“*

В мотивите по т. 1, ВКС разяснява, че незаконно придобито може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното и свързаните с него лица през изследвания период, **което е налично в края на този период, респективно значителното несъответствие е налице, когато разликата между стойността на наличното имущество в края на периода и това в началото надхвърля стойността, определена в закона.** Посочено е също, че чл.141 и следващите от ЗПКОНПИ дават основание да се приеме, че релевантното имущество е наличното такова - **по реда на този закон се отнема в полза на държавата незаконно придобито налично имущество, респективно не подлежат на отнемане доход /доход може да бъде отнет само на основание чл.53 ал.2 б.,б” НК/, приход или разход. Незаконно придобито и подлежащо на отнемане може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното лице през изследвания период, което е налично и в края му - което съществува в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица в края на изследвания период, към който момент може да бъде установено съответно превишение и релевантното несъответствие; само ако такова превишение и релевантно несъответствие бъде установено, може да се предположи, че наличното имущество в края на изследвания период е незаконно придобито.** Имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице, не може да бъде отнето от него - ако то се намира в свързани лица, се

отнема от тях; ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата; ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от „приобретателя“. Следователно когато се говори за неналично имущество не се имат предвид посочените хипотези на чл.142 - чл.147 ЗПКОНПИ и чл.149 ЗПКОНПИ.

В обобщение, следва да се отговори на въпроса каква е стойността на притежаваното от проверяваното лице имущество към края на проверявания период, както и дали между него и притежаваното от проверяваното лице имущество в началото на проверявания период е налице необосновано несъответствие, под формата на превишение, в размер над 150 000 лв. Това е така, тъй като независимо от размера на постъпилото в патримониума на проверяваното лице имущество през процесния период, респ. на размера на нетния доход на лицето, ако в края на периода, наличното имущество в патримониума му не се е увеличило в размер, надхвърлящ нетния му доход за същия период с повече от 150 000 лв, няма как да е налице значително несъответствие по смисъл на закона.

Установява се от доказателствата по делото (писмени и експертизи), че към края на проверявания период - 07.09.2018г., имуществото на проверяваното лице включва следните активи:

- „недвижим имот, представляващ поземлен имот №***, с площ от 1200 кв.м. по плана на с.Б. от 1987г., ведно с построената в имота триетажна масивна сграда със застроена площ от 400 кв.м., отбелязана в кадастралния план като 2/3 МЖ-училище за сумата от 50 000 лева, със пазарна стойност към датата на придобиването му (29.07.2011г.) – 47 592 лв и пазарна стойност към датата на завеждане на исковата молба по делото (28.07.2020г.) - 66060 лева,

- лек автомобил „Ситроен Ксара“ с рег.№*****, с пазарна стойност към момента на закупуването 2770,20 лв с ДДС лева и пазарна стойност към датата на завеждане на исковата молба по делото (28.07.2020г.) – 1284,40 лв с ДДС;

- лек автомобил „КИА Сийд 1,6 ЦРДИ“ с рег.№***** с пазарна стойност към датата на придобиването му (10.04.2014г.) – 11150 лв с ДДС и пазарна стойност към датата на завеждане на исковата молба по делото (28.07.2020г.) – 4255,53 лв с ДДС.

- 99 дружествени дяла от капитала на „П.“ ООД, с ЕИК *****, собственост на С. С. У., на стойност 990 лв;

- 80 дружествени дяла от капитала на „А.“ ООД, с ЕИК *****, собственост на С. С. У., на стойност 80 лв.

- по сметка IBAN ***** в „Б.Д.“ ЕАД, с титуляр ответницата, са налични 2,80 лева, по сметка IBAN ***** са налични 442,29 лева и по сметка ***** са налични 571,01 лева, т.е. по посочените сметки с титуляр С. У., в края на проверявания период са налични общо 1016,10 лева.

Съгласно изложените по т.1 от горесцитираното ТР мотиви, стойността на т.нар. „значително несъответствие“ е специално законово понятие, означаващо превишаване с най-малко 150 000 лв. стойността на имуществото /не на сбора на разходите/ над общата стойност на нетния доход за проверявания период. Едва когато такова несъответствие е налице, на проверка подлежи това какви са доходите на проверяваното лице за изследвания период, какъв е източникът на тези доходи и дали същите съответстват на придобитото имущество или не. Това е така, защото целта на закона е да отнеме в полза на държавата незаконно придобитото от проверяваното лице имущество като се ограничат възможностите за незаконно обогатяване чрез придобиване на имущество и разпореждане с него. *Такова обогатяване обаче е налице само в случаите, когато между притежаваното от лицето имущество в началото на проверявания период и в края на проверявания период е налице необосновано превишение, при което имуществото се е увеличило в края на проверявания период. В случаите, когато няма такова увеличаване или е налице съответно намаляване на имуществото в края на проверявания период, то не е налице обогатяване, т.е. липсва имущество, което да подлежи на отнемане.*

Като взе предвид гореспоменатите задължителни разяснения на ВКС в ТР 4/2021 от 18.05.2023 г. на ОСГТК, съдът намира, че доколкото не са налични в патримониума на проверяваното лице към края на проверявания период, посочените в ИМ суми, общо в размер на **225 399,91 лева**, а поотделно:

- сумата в размер на 3 963,00 лева, представляваща вноски за погасяване по кредитна карта Visa Elektron Credit №***** в „О. **“ АД с титуляр С. С. У.;
- сумата в размер на 1 092,30 лева, представляваща вноски за погасяване по кредитна карта Visa Classik в „Б.П.Б.“ АД с титуляр С. С. У.;
- сумата в размер на 6 983,35 лева, представляваща платени задължения по кредитна карта с титуляр С. С. У.;
- сумата в размер на 556,77 лева, представляваща платени задължения по кредитна карта Р. с IBAN ***** в „Р. (Б.)“ ЕАД с титуляр С. С. У.;
- сумата в размер на 18 994,67 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по разплащателна сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;
- сумата в размер на 2 248,91 лева, представляваща направени вноски от трети лица по разплащателната сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;
- сумата в размер на 6 036,00 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по разплащателната сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;
- сумата в размер на 252,00 лева, представляваща направени вноски от трети лица по

сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 93 473,63 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 53 496,09 лева, представляваща направени вноски от трети лица по сметка в лева с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 4000,00 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по срочен депозит №***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 10 510,00 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по разплащателна сметка с №***** с IBAN ***** в „Б.Д. **“ ЕАД с титуляр С. С. У.;

- сумата в размер на 12 945,87 лева, представляваща направени вноски от проверяваното лице по застрахователни полици в ЗАД „А. Б.“ и „И.Ж.“ АД с ползувател С. С. У.;

- сумата в размер на 8 411,01 лева, представляваща направени вноски от трето лице по застрахователни полици в „Г. Б. Ж.“ ЕАД с ползувател С. С. У.;

- сумата от 1 687,12 лева, представляваща погасителни вноски от проверяваното лице и сумата в размер от 749,19 лева, представляваща погасителни вноски от трето лице,

не представляват „имущество“ по смисъла на §1 т.4 от ДР на ЗПКОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на §1 т.3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Предвид горното, следва да се приеме въз основа на доказателствата по делото, че общата стойност на притежаваното от ответника С. У. имуществото към края на проверявания период - 07.09.2018г., е в размер на общо 73686,03 лв, поради което, в случая въобще не може да се говори за наличие на значително несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, вр. чл.107, ал.2 и ал.1 от същия закон, тъй като не се установява разликата между стойността на наличното имуществото в края на периода и това в началото да надхвърля 150 000 лв., т.е. имуществото в края на периода да е увеличено с повече от 150 000 лв. Предвид това, съдът не кредитира заключението на приетата пред първата инстанция съдебно-икономическа експертиза относно размерът на несъответствието между нетния доход и имуществото на ответницата за проверявания период.

С оглед липсата на значително несъответствие между имуществото на проверяваното лице в края на проверявания период и установения по делото нетен доход за същия период, в предвидения в закона размер над 150 000 лв, липсва визираната в закона материалноправна предпоставка за образуване на производство за отнемане на незаконно придобито имуществото спрямо ответника С. У., което от своя страна води и до неоснователност на предявените по делото срещу същата искове за отнемане в полза на Държавата на имуществото на обща стойност 288 169,91 лв, които следва да се отхвърлят като неоснователни.

По тези съображения, е безпредметно да се обсъждат останалите възражения на

въззивника, свързани с доказаността на законния произход на доходите и приходите на проверяваното лице, респ. относно доказателствената тежест на представените от ответницата частни документи по чл.181 ГПК, които биха били релевантни, ако бе доказано твърдяното в ИМ съществено несъответствие по см. на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ по отношение на проверяваното лице, както и възражението на въззиваемата за погасяване на иска по давност за част от проверявания период.

Тъй като първоинстанционният съд е стигнал до същия извод, обжалваното Решение № 64 от 20.02.2023 г. на Окръжен съд - С. постановено по гр.д. № 345/2020 г., ще бъде потвърдено изцяло, като на основание чл.272 ГПК, ще се препрати и към мотивите му, които се споделят от въззивния съд.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя срещу първоинстанционното решение, в частта му за разноските. Същите почиват на неправилно разбиране на нормата на чл. 156, ал. 6 ЗПКОНПИ.

Според нормата на чл.156, ал.6 ЗПКОНПИ, „Когато ответникът по съответния иск представи пред съда доказателства, които е могъл да представи с декларациите по чл. 136 или 137 и не са събрани по независещи от К. причини, съдът може да му възложи изцяло или отчасти разноските по делото независимо от изхода на делото.“

Съгласно чл.157, ал.1 и ал.2 ЗПКОНПИ, „След приключване разглеждането на делото съдът се произнася с решение, което подлежи на обжалване по общия ред. С решението съдът присъжда държавна такса и направените разноски в зависимост от изхода на делото.“

Съпоставката на двете норми, според настоящия състав, води до извод, че с чл.156, ал.6 ЗПКОНПИ се урежда специална хипотеза на присъждане на разноските върху ответника, когато, поради непредставяне на изискани му в производството пред К.***** доказателства, които К. обективно не е могла да събере, събирането на същите в хода на съдебното производство е наложило извършване на разноски (или от ответника, или от ищеца), които по силата на този текста съдът може да възложи върху ответника, независимо от изхода на делото, като санкция за бездействието му, довело до извършването на тези конкретни разноски. Тази хипотеза впрочем е доста сходна с уредбата на чл. 92а ГПК, съгласно който, страна, която неоснователно причини отлагане на делото, понася независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплаща глоба в размерите по чл.91. И в двата случая се касае за конкретно бездействие на страната, което в случая чл.156, ал.6 ЗПКОНПИ води до извършване на разноски, което е могло да бъде избегнато. При чл.92а ГПК обикновено също става въпрос за бездействие относно събиране на допуснатото доказателство, причинило отлагане на делото и с това, извършване на допълнителни разноски за новото заседание, което законодателят е преценил като основание тези разноски да се възложат на виновната за отлагането страна, независимо от изхода на делото, т.е в отклонение на общите принципи по чл.78, ал.1 и ал.3 ГПК.

Горните изводи се подкрепят и от цитирания по-горе текст на следващия чл.157

ЗПКОНПИ, който урежда въпроса с разпределението на разноските по делото при постановяване на решението съобразно общия принцип в гражданския процес, уреден в чл.78 ГПК, т.е. съобразно изхода на делото и степента на уважаване, съответно на отхвърляне на иска. На база този принцип е процедурал и първоинстанционния съд при разпределението на разноските по делото с постановеното въззивно решение.

Ето защо, настоящата инстанция не споделя логиката, поддържана от въззивника, че всички разноски по делото следва да бъдат възложени на ответника, независимо от изхода на делото, тъй като представените за първи път в съдебното производство доказателства е можело да бъдат представени и в производството пред К.***** (заедно с декларациите по чл. 136 или 137 ЗПКОНПИ, в срока за подаването им), но това не е било сторено. В тази връзка, следва да се посочи, че от материалите по делото не се установява събирането на представени от ответника писмени доказателства в съдебното производство пред първата инстанция да е довело до извършване на разноски от него или от ищеца, което да е било възможно да бъде избегнато, ако доказателствата са били представени в производството пред К.*****.

По разноските пред настоящата инстанция:

С оглед изхода на спора, ответникът има право на разноски за настоящото производство, като такива са доказано извършени в размер на 5200 лв, платени в брой за адвокатски хонорар, по сключен с адв.К. И. договор за правна защита и съдействие от 06.04.2023г. От ищеца е направено възражение за прекомерност на платеното от ответника възнаграждение за адвокат за настоящата инстанция, което съдът намира за очевидно неоснователно. На първо място, причина за този извод е факта, че съгласно актуалната редакция на Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, чл.7, ал.2, т.5: при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв., минималното възнаграждение е 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв.. Така при интерес от 288 169,91 лв, минималното възнаграждение би следвало да е 16 176,80 лв. На второ място, делото е с очевидна висока фактическа и правна сложност, което не обосновава намаляне на платения от ответника адвокатски хонорар.

Ето защо, въззивникът К.***** ще бъде осъден да заплати в полза на С. С. У., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Ч., ул. „Н.Ч.“, №* направените от нея съдебни разноски по делото пред настоящата инстанция от 5200 лв за адв. хонорар.

На основание чл.157, ал.2 ЗПКОНПИ, въззивникът К.***** ще бъде осъден да заплати по сметка на Апелативен съд – П. държавна такса за въззивното производство в размер на 5763,39 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 64 от 20.02.2023 г. на Окръжен съд - С.
постановено по гр.д. № 345/2020 г. по описа на същия съд.

ОСЪЖДА К.*****, БУЛСТАТ:*****, с адрес гр.П., бул.“С.П. №**, ет.* да
заплати на С. С. У., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Ч., ул. „Н.Ч.“, №* направените
от нея съдебни разноси по делото пред настоящата инстанция от 5200 лв за адв. хонорар.

ОСЪЖДА К.*****, БУЛСТАТ:*****, с адрес гр.П., бул.“С.П. №**, ет.* да
заплати по сметка на Апелативен съд – П. държавна такса за въззивното производство в
размер на 5763,39 лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС, при наличие на предпоставките по
чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК, в 1-месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____